

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, declarate de către avocatul Pavel Zamfir în numele succesorului părții vătămate Cerneț Irina, procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, inculpatul Pascari Andrei, avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav, avocatul Odobescu Stela în numele inculpatului Pascari Andrei și inculpatul Pangalos Stanislav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 decembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Pascari Andrei Ion, născut la 27 august 1985, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. I. Neculce 12/1, ap. 33;

Pangalos Stanislav Vladimir, născut la 24 iulie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. V. Lupu 46, ap. 4.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.10.2013 – 04.12.2014;

2. instanța de apel: 06.02.2015 – 21.09.2015;

3. instanța de recurs: 01.03.2016 – 14.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 decembrie 2014, Pascari Andrei și Pangalos Stanislav au fost recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b). i). j). g) Cod penal, fiindu-le numită pedeapsa cu detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea solidară de la Pascari Andrei și Pansalos Stanislav în beneficiul lui Cerneț Irina prejudiciul material sub formă de pensie pentru întreținerea fiicei minore Sandler Elizaveta, născută în anul 2008 în mărime de câte 2000 lei lunar, începând cu luna septembrie 2010 și pînă la atingerea majoratului de către minoră, iar în rest pretenția privind încasarea pensiei de întreținere se respinge ca neîntemeiată.

S-a dispus încasarea, în mod solidar, de la Pascari Andrei și Pangalos Stanislav în beneficiul lui Cerneț Irina cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli pentru

achitarea asistenței juridice în mărime de 7 700 lei și cheltuieli pentru efectuarea analizei ADN în mărime de 10 600, iar în total suma de 18300 lei.

S-a dispus încasarea, în mod solidar de la Pascari Andrei și Pansalos Stanislav în beneficiul lui Cerneț Irina prejudiciul moral în mărime de 200 000 două lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Pascari Andrei, în comun cu Pangalos Stanislav la data de 14.08.2010, în jurul orei 22.10 sub pretextul procurării unui aparat de fotografiat de model „Nikon D 90”, cu automobilul de model „Mitsubishi” cu n/î HN RP 999, au sosit pe bd. Moscovei 2, mun.Chișinău, unde în fața scării nr. 8 a blocului nominalizat erau așteptați de Sandler Alexandru, care la acel moment realiza aparate de fotografiat și calculatoare. Ulterior, toți trei au urcat la etajul 7 și împreună cu Sandler Alexandru au intrat în apartamentul nr.185, în care locuia mama ultimului Sandler Clara Boris, a.n. 1946 și care la acel moment se afla acasă. În continuarea acțiunilor sale criminale Pascari Andrei și Pangalos Stanislav împreună cu Sandler Alexandru au intrat în odaia cea mare a apartamentului nominalizat, unde curmînd rezistența care i-a opus-o Sandler Alexandru, folosind obiectele, pregătite din timp și destinate în calitate de armă, pe care le aveau asupra lor și anume un cuțit și lanțul, cu o deosebită cruzime i-au aplicat lui Sandler Alexandru multiple lovituri cu cuțitul în regiunea cutiei toracice, feței și a gâtului, în rezultat victima a decedat pe loc. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1761 din 11 octombrie 2010 lui Sandler Alexandru i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care sunt în legătură cauzală directă cu survenirea decesului. Continuînd acțiunile sale criminale, în scopul ascunderii omorului lui Sandler Alexandru, în momentul, cînd în odaie a intrat Sandler Clara, Pascari Andrei împreună cu Pangalos Stanislav, cu o deosebită cruzime, i-au aplicat cu cuțitul multiple lovituri în regiunea gâtului, în rezultat victima a decedat pe loc. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1762 din 27 septembrie 2010 decesul lui Sandler Clara a survenit în rezultatul cauzării vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, care sunt în legătură cauzală directă cu survenirea decesului. După săvîrșirea omorului, Pascari Andrei și Pangalos Stanislav de la locul crimei s-au ascuns.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului Pascari Andrei, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pascari Andrei Ion să fie achitat din motivul că nu a comis fapta incriminată.

În motivarea apelului acesta a invocat următoarele:

- consideră sentința pronunțată nefondată și ilegală, iar concluzia la care a ajuns instanța cu privire la vinovăția lui Pascari Andrei, contravine realității celor ce au avut loc de fapt;

- în cadrul ședințelor de judecată acuzarea nu a adus probe în confirmarea vinovăției cet. Pascari Andrei în comiterea infracțiunii imputate, iar nevinovăția acestuia se confirmă prin depozițiile inculpatului Pascari Andrei, depozițiile martorului Cojocarua Ala (f.d. 31 vol. I), prin care a menționat faptul că în seara zilei

de 14.08.2010 Sandler Alexandru s-a ridicat în apartament numai cu S. Pangalos, depozițiile martorului Rotaru Dmitrii (f.d. 49 vol. I), prin care se confirmă că în casă au intrat două persoane, A. Sandler și S. Pangalos, ceea ce denotă faptul că A. Pascari nu a intrat în casă împreună cu S. Pangalos și prin urmare nu a fost prezent în apartament în momentul tragediei și nu cunoaște circumstanțele celor petrecute;

- a considerat că pe tot parcursul desfășurării procesului penal, atât de către organul de urmărire penală și acuzare, cât și de către instanța de judecată s-a încălcat grav principiul prezumției nevinovăției;

- a considerat că sentința de condamnare adoptată în privința lui Pascari Andrei este bazată doar pe presupuneri, de aceea este una nefondată și ilegală, iar vinovăția lui de comiterea faptei ce i se încredințează nu a fost dovedită.

3.2. *Inculpatul Pascari Andrei*, prin care a solicitat, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei, și emiterea unei hotărâri de achitare pe art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, recalificarea acțiunilor sale în baza pe art. 323 Cod penal.

În motivarea apelului inculpatul a invocat următoarele argumente:

- sentința de condamnare este bazată doar pe presupuneri și pe probe falsificate, iar probele luate ca bază de instanța care a emis sentința nu au nici o corelație cu A. Pascari, dar cu o altă persoană S. Pangalos;

- a considerat că nevinovăția lui este confirmată prin mai multe probe. Astfel, consideră că depozițiile lui, în comparație cu inculpatul S. Pangalos, nu și le-a schimbat niciodată, au fost confirmate printr-o serie de investigații de cercetare cât și prin confirmări logice și reale;

- a menționat că nu a fost verificată prezumția nevinovăției, și anume depozițiile lui precum la orele 22:30 când a fost săvârșită infracțiunea, el se afla la 100 metri de la fața locului, afară, și vorbea la telefon;

- prin depozițiile martorului Rotaru Dumitru, care a declarat că a văzut că în scara blocului au intrat două persoane de gen masculin, ce confirmă faptul că nu el a intrat în casa cu A. Sandler, dar S. Pangalos și nu a fost prezent în apartament în momentul tragediei, astfel și necunoscând circumstanțele celor petrecute;

- a considerat că declarațiile martorului Pitusean Eugen au un scop ascuns de a da depoziții false, deoarece acesta de multe ori se abătea de la versiunile sale, nu le exprima ferm și just, ceea ce denotă faptul că el minte în depozițiile sale;

- a considerat faptul că Sandler Alexandru a cauzat lui S. Pangalos plaga la mâna dreapta ceea ce arată la faptul că anume S. Pangalos a întreprins acțiuni de atac asupra lui Sandler Alexandru și nu el. Victima atacă agresorul, dar nu persoanele care din spusele lui Pangalos se afla alături. Versiunea lui S. Pangalos precum că el a fost rănit, de A. Sandler, pur și simplu șezând pe pat se combate prin raportul de expertiza ADN care arată că sângele lui S. Pangalos a fost depistat chiar și pe perdelele (draperia) în odaia unde au fost găsite cadavrele;

- a considerat că concluzia logica și incontestabilă este următoarea: persoana care a comis infracțiunea și care a pus mâna pe draperie (a dat-o la o parte) a fost rănită, lasând urmă o singură pată de sânge pe draperie (sus din dreapta) care era în amestec cu sângele lui S. Pangalos, A. Sandler, C. Sandler și a comis omorul lor,

fiindcă pe mîna lui a ramas sîngele victimelor cînd le-a aplicat lovituri cu cuțitul si apoi a pus mîna plină de sînge pe draperie, a dat-o la o parte si a aruncat cuțitul peste fereastră. Acest raport de expertiză combate absolut versiunea lui S. Pangalos precum că el a fost rănit ocazional de A. Sandler stînd pe pat si nefăcînd nimic;

- a concluzionat că toate probele care le-a expus partea acuzării și pe care s-a bazat prima instanță, neluînd cunoștință cu dosarul, sunt falsificate și nu au putere juridică si nici un sens logic. A considerat că partea acuzării își permite să-1 învinuiască prin intermediul probelor aberante, fără sens logic și fără putere juridică și nici nu a făcut cunoștință cu dosarul si nu a văzut faptele concrete care abrogă versiunea învinuirii;

- a solicitat instanței de a lua o decizie corectă, după lege și după probe reale cu putere juridică, fiindcă totul ce a povestit este veridic, a apelat doar la date concrete din dosar la care judecata si acuzarea a închis ochii. Totul ce a povestit este adevărat și nu putea să facă acest lucru, a mai fost judecat sau învinuit, doar a fost martor într-un loc anumit la un timp nepotrivit. Consideră că trebuie sa răspund conform art. 323 Cod penal, pentru aceea ca nu a spus de cele întîmplate fiind martor.

3.3. Avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav, prin care a solicitat, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărîri de achitare pe art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, din motiv că inculpatul S. Pangalos nu a săvîrșit infracțiunea și poate purta răspundere doar pentru promisiunea de a ascunde infracțiunea.

În motivarea apelului avocatul inculpatului Vl. Curmeli a invocat următoarele argumente:

- a considerat că sentința respectivă neîntemeiată, ilegală și pasibilă de casare. A menționat că a fost emisă de instanța de judecată pe presupunerile expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriul său și care nu sunt confirmate prin nimic, ce contravine cerințelor alin. (2) art. 389 Cod de procedură penală. Multe probe la care face trimitere instanța de judecată în sentință, în general pe cauza dată nu posedă putere probatorie a infracțiunii săvîrșite și sunt introduse în sentință deoarece procurorul le-a invocat;

- a considerat că analizînd materialele cauzei penale, declarațiile martorilor și specialiștilor, depuse atît în cadrul urmăririi penale cît și în instanța de judecată, urmează a ajunge la concluzia că acțiunile lui Pangalos Stanislav, expuse în sentința instanței, sunt inventate și care nu sunt confirmate cu nimic;

- astfel, absolut neîntemeiat instanța de judecată a ajuns la concluzia că, omorul a fost săvîrșit de inculpatul S. Pangalos din interes material. Dimpotrivă, în dosar există destule probe cum ar fi: declarațiile martorilor Cernet I., Șciuca A., Rotaru D., Petușcan E., procesul verbal de cercetare la fața locului, din care reiese că din apartamentul nr. 185 de pe bd-ul Moscova nr. 2, nu a fost luat nimic și la ieșirea din scara blocului mai sus indicat S. Pangalos nu avea nimic în mîini;

- din declarațiile lui S. Pangalos se confirmă că loviturile mortale aplicate victimelor A. Sandler și C. Sandler au fost aplicate de A. Pascari și clientul său S. Pangalos nu a luat parte la comiterea crimei de omor;

- dacă instanța de judecată ținea cont de declarațiile clientului său atunci ajungea la concluzia că S. Pangalos nu a comis omorul împreună și prin înțelegere prealabilă cu A. Pascari, dar acesta a fost martorul ocular a acelei crime cumplite, care a durat 30 sec;

- în cauza dată nu sunt probe directe ce ar indica concret la acțiunile clientului său îndreptate spre înăbușirea rezistenței victimelor și aplicarea împreună cu A. Pascari a leziunilor corporale părților vătămate, și în consecință a omorului lui Alexandru și Clara Sandler;

- din materialele dosarului și anume conform raportului de expertiză medico-legală nr. 136/D din 19.01.2011, în pct. 4) expertul Ciorba indică că este puțin posibil ca Pangalos S. cu plaga care o avea la mâna dreaptă, ar fi putut aplica lovituri puternice, deoarece lezarea mușchilor la primul deget a cauzat lipsa funcției de legătură a primului deget cu al doilea, iar lezarea fibrei nervoase la al doilea deget, a cauzat refuzul funcției de mișcare al degetului al doilea. În ședință judiciară expertul Gugava Z. a declarat că caracterul răni la mâna lui S. Pangalos exclude nu doar posibilitatea de fixare a cuțitului, dar și strîngerii cuțitului în pumn. Toate aceste date indică că S. Pangalos nu are legătură cu omorul părților vătămate A. Sandler și C. Sandler;

- instanța de fond a respins cererea apărării privind examinarea nemijlocită a corpurilor delictive în cadrul cercetării judecătorești, ceea ce înseamnă încălcarea dreptului la apărare a clientului său;

- a considerat că a fost încălcate prevederile art. 158 Cod de procedură penală, astfel în sentință, instanța de judecată invocă probele, care în cadrul urmăririi penale nu au fost descrise și fixate în modul corespunzător în documentele procesuale respective;

- mai mult, a considerat că au fost încălcate și prevederile art. 94 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, astfel, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care, au fost obținute fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată. În afară de aceasta, toate corpurile delictive anexate la materialele cauzei niciodată nu au fost prezentate învinuiților pentru a lua cunoștință, iar asta înseamnă că ii s-a încălcat dreptul lor la apărare;

- a considerat că, instanța de judecată la emiterea sentinței nu a luat în considerație datele referitor la identitatea inculpatului Pangalos S., care anterior niciodată nu a săvârșit acțiuni ilegale, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și domiciliu, permanent a fost ocupat cu studiile, munca, sportul, a fost educat într-o familie înstărită. Pangalos S. nu a avut necesitate de a obține careva tehnică deoarece acasă are calculator, aparat foto, televizor și altele. Instanța de judecată nu a atras atenție nici la acea circumstanță că Pangalos S. inițial a depus declarații veridice, prin ce a ajutat la descoperirea infracțiunii.

3.4. *Inculpatul Pangalos Stanislav*, prin care a solicitat, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu a comis infracțiunea incriminată.

În motivarea apelului inculpatul S. Pangalos a invocat următoarele argumente:

- sentința o consideră ilegală și neîntemeiată, deoarece au fost încălcate prevederile art. 64 - Drepturile și obligațiunile bănuțitului, imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărârea de aplicare a măsurii preventive, să aibă acces la examinarea și la asistența medicală independentă, inclusiv pe cont propriu;

- în ziua arestului el a dat depozitii recunoscătoare, și a doua depozitie a dat-o la locul comiterii infracțiunii cu înregistrarea video;

- demersul avocatului său Curmeli V. din 06.09.2010 despre asistența medicală necesară lui a fost respins neîntemeiat fiind refuzată scoaterea gipsului și administrarea analgezicilor, astfel ulterior, fiind dus la urgență pentru acordarea ajutorului medical calificat;

- a menționat că procurorul a încălcat legea cu privire la procuratură art. 54 pct. 6), și presupune că publicarea procurorului și a jurnaliștilor sunt îndreptate de a manipula instanța de judecată, consideră că, procurorul Pleșca A. nu integral a îndeplinit atribuțiile sale de serviciu stipulate în art. 9 pct. 1) și art. 5 pct. 4) alin. (3) a Legii cu privire la procuratură. Consideră că au fost ignorate prevederile art. 123 pct. 1), în scopul verificării și precizării datelor ce au importanță pentru cauza penală și care pot fi reproduse în condițiile efectuării unor experimente și a altor activități de investigații;

- pe parcursul întregului proces penal, inculpatului Pangalos S. nu i-au fost puse la dispoziție și prezentate procesele verbale a ședințelor de judecată în limba rusă, încălcându-se astfel art. 6 pct. 3) CEDO;

- consideră că pe dosar nu sunt probe că acesta împreună cu Pascari A. din timp s-au înțeles pentru a comite infracțiunea, că au fost pregătite obiecte care au fost folosite în calitate de armă, nu este probat faptul că infracțiunea a fost comisă din interes material, nu sunt probe că din apartament a fost sustrasă averea proprietarului;

- la materialele dosarului nu sunt probe directe ce ar confirma faptul aplicării loviturilor de către el părților vătămăte;

- a atenționat că la A. Pascari sunt fixate 4 tăieturi, conform raportului de expertiză medicală nr. 4242 din 19.08.2010.

Astfel, acesta a considerat că au fost comise erori în timpul cercetării locului infracțiunii, la împachetarea corpurilor delictive din partea ofițerilor de urmărire penală, deci la examinarea mai detaliată a materialeleor este necesar de a ajunge la concluzia că acestea nu au o putere probatorie, care indică nu numai la coparticiparea inculpatului Pangalos S. dar și la pregătirea la infracțiune;

- a considerat că rechizitoriul este întocmit de către procuror fără demonstrarea vinovăției inculpatului Pangalos S., iar acesta s-a expus asupra condamnării fără explicarea faptelor și a probelor ce este egală cu refuzul la justiție.

3.5. *Avocatul Zamfir Pavel în numele succesorului părții vătămate Cerneț Ina*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în latura civilă, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care să admisă acțiunea civilă inițială și majorarea cuantumului despăgubirilor.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- a considerat că sentința întemeiată în partea penală, motiv pentru care urmează a fi menținută, totodată, în partea civilă, sentința urmează a fi casată, cu emiterea unei noi soluții, prin care să se admită integral cererea de chemare în judecată, fără a fi dispusă oportunitatea adresării în instanță cu o nouă acțiune în condițiile Codului de procedură civilă;

- a considerat că instanța nejustificat a micșorat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor Sandler Elizaveta, motivul invocat de instanță nefiind relevant în speță, deoarece, copilul minor locuiește în localitate urbană și, în al doilea rînd, este educată și întreținută de mama sa de una singură;

- cu referire la prejudiciul moral, a considerat că, instanța nejustificat a dispus micșorarea cuantumului, fără a-și motiva soluția. Între timp, suferințele morale ale reclamantei și copilului minor sînt enorme, deoarece a fost curmată viața soțului (tatălui) și soacrei (bunicii), iar această traumă psihologică nu va fi recuperată niciodată;

- instanța nu și-a motivat soluția nici în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, astfel, a considerat că instanța de apel urmează să dispună încasarea tuturor cheltuielilor pentru asistența juridică, conform bonurilor de plată, care se estimează la suma de 29 500 lei;

- poziția instanței referitoare la oportunitatea adresării în ordine civilă cu o acțiune suplimentară, prin care să fie încasat prejudiciul material, este una inacceptabilă. În primul rînd, toate cheltuielile suportate în lergătură cu funerariile victimilor au fost justificate prin acte și anexate la materialele cauzei. Prin urmare, nu era necesar de a mai prezenta ceva suplimentar, urmînd ca instanța să examineze aceste înscrisuri și să dispună încasarea lor. În al doilea rînd, sugestia instanței de a iniția un nou proces în condițiile Codului de procedură civilă nu suferă nici o critică, deoarece, pune în condiții psihologice precare reclamanta, care participînd la un proces de judecată va fi nevoită să treacă prin toate circumstanțele groaznice ale acestui caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele succesorului părții vătămate Cerneț Ina și admis din alte motive apelurile declarate de către avocatul Pîslari Vitalie în numele inculpatului Pascari Andrei, inculpatul Pascari Andrei, avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav, inculpatul Pangalos Stanislav, casată parțial sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 04 decembrie 2014, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Pangalos Stanislav Vladimir, Pascari Andrei Ion recunoscuți vinoveți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, le-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatului Pangalos Stanislav Vladimir, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani i-a fost redusă cu un an, pentru încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei penale, stabilindu-i 19 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatului Pascari Andrei Ion, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani i-a fost redusă cu un an, pentru încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei penale, stabilindu-i 19 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptelor săvîrșite de aceștia încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Deși inculpații nu au recunoscut vina, vinovăția acestora a fost dovedită pe deplin de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel, și anume:

- declarațiile succesurului părții vătămate Cerneț Irina;
- declarațiile martorului Pitușcan Evghenii, Fedico Marina, Fedico Dumitru, Isac Ina, Samuil Raisa, Melnic Ivan, Cojocari Ana, Sciuca Alexandru, Rotaru Dumitru, Romanciuc Mariana;
- copia contractului de arendă nr. 1 din 12.07.2010 (f.d. 165-166 vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.08.2010 (f.d. 10-24 vol. I);
- procesul-verbal de percheziție efectuat la domiciliul lui Pascari Andrei Ion (f.d. 105-106 vol. I);
- procesul-verbal de examinare (f.d. 32-33 vol. I);
- raportul de expertiză nr. 2245 din 27.09.2010 (f.d. 19 vol. II);
- conținutul raportului nr. 78 din 14.11.2010 (f.d. 125-133 vol. II);
- raportul de constatare tehnico-științific nr. 194 din 16.08.2010 (f.d. 4-6 vol. II);
- raportul de expertiză nr. 2244 din 09.09.2010 (f.d. 17 vol. II);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 1762 din 16.08.2010 (f.d. 31-35 vol. II);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 612-614 din 19.08.2010 (f.d. 61-69 vol. II);
- raportul de investigare a cazului de identificare și comparare a profilelor genetice nr. 063/10-10-2011 (f.d. 160-177 vol. III);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 4242 din 20.08.2010 (f.d. 91-92 vol. II);

- raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 646a-2010 (f.d. 107-109 vol. II);
- raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 650a-2010 (f.d. 117-118 vol. II);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 136/D din 29.01.2011 (f.d. 225-226 vol. II);
- descifrările convorbirilor telefonice (f.d. 61-62 vol. I);
- extrasele din internet magazin 999.md (f.d. 29-31);
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuitului Pangalos Stanislav la fața locului din 18.08.2010 (f.d.125 vol. I);
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Pascari Andrei la fața locului din 01.09.2010 (f.d. 218 vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectelor și ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict la cauza penală (f.d. 219-220 vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectelor și ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict la cauza penal (f.d. 1-2 vol. II);
- ordonanța și procesul-verbal de ridicare a obiectului din 20.10.2010 (f.d. 148-149 vol. II);
- procesele-verbale de examinare a obiectului din 14.10.2010 și 20 10.2010 (f.d. 150-154 vol. II);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict la cauza penală (f.d. 155-156 vol. II).

Astfel, în urma analizei ansamblului de probe administrate, cercetate și verificate în modul stabilit, instanța de apel a considerat că prima instanță a constatat cu certitudine și fără nici un dubiu rezonabil că, acțiunile inculpaților Pascari Andrei și Pangalos Stanislav corect au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, declarațiile martorilor și a succesorului părților vătămate Cerneț Irina audiați în instanța de fond corespund realității și circumstanțelor cauzei, fiind neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, date sub jurământ, ce coroborează cu celelalte probe și dovedesc vina inculpaților.

Declarațiile inculpaților Pascari Andrei și Pangalos Stanislav, care având versiunea sa a celor întâmplate, acuzându-se reciproc de comiterea omorului cet. Sandler Alexandru și Sandler Clara, instanța de fond corect le-a apreciat critic și le-a apreciat ca o versiune a acestora de apărare și de eschivare de la răspundere penală. Or, declarațiile inculpaților se combat prin probele enunțate, care sunt concludente, pertinente.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine, că inculpații s-au pregătit din timp și minuțios pentru săvârșirea dublului omor și au acționat cu intenție directă, având înțelegere prealabilă. Faptul, că inculpatul S. Pangalos a participat activ la comiterea infracțiunii imputate se confirmă și prin raportul de expertiză ADN, care

confirmă că sângele ultimului a fost depistat pe draperia din odaia unde au fost depistate victimele.

Acel fapt, că după cauzarea leziunilor coprorale Pangalos S. nu putea să țină cuțitul în mână, nu exclude faptul participării acestuia la omorul victimelor, împreună cu inculpatul Pascari A., dar confirmă cu certitudine, că la comiterea infracțiunii au participat ambii inculpați. Or, este evident, că victima, fiind o persoană puternică a opus rezistență inculpaților și în procesul dat ultimii au și suportat leziunile sus indicate.

Totodată, instanța de apel a reținut că ambii inculpați, au ascuns realitatea cauzării acestora, atât de la medicii de la urgență, cât și de la prietenii care au sărit în ajutor martorii Pitușcan E. și Saveliev D., cărora le-au spus o versiune falsă a cauzei leziunilor ce le aveau ambii la mână.

Astfel, acest fapt confirmă, că ambii inculpați au acționat împreună, prin înțelegere, atât la comiterea infracțiunii, cât și după comiterea acesteia, intenționat, ascunzând hainele și urmele infracțiunii.

Instanța de apel corect a reținut, că atât inculpații cât și apărătorii lor, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că acestea sunt legale.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei inculpaților Pascari Andrei și Pangalos Stanislav, instanța de judecată a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, de persoana vinovaților, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de comportamentul inculpaților după comiterea infracțiunii, care n-au recunoscut vina, dar a stabilit cea mai aspră pedeapsă nejustificat.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Constituția RM, art. 2 al CEDO, dreptul la viață ai fiecărei persoane este garantat de stat și protejat de lege și este unul din cele mai importante drepturi fundamentale.

Astfel, reieșind din circumstanțele menționate, instanța de apel a considerat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins doar prin numirea unei pedepse cu închisoare cu executare pentru ambii inculpați, izolându-i real de societate, stabilindu-le pedeapsa fiecăruia, sub forma de închisoare pe un termen de 20 ani.

În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel cu certitudine și fără echivoc s-a stabilit o durată excesivă de examinare a cauzei penale date, astfel, fiind încălcat termenul rezonabil de examinare.

Astfel, instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei inculpaților Pascari Andrei și Pangalos Stanislav, luând în considerație totalitatea de circumstanțe ale cauzei, instanța urma să aplice prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, fapt ce urmează a fi corectat, prin casarea sentinței numai în partea ce ține de stabilirea pedepsei.

Deci, avînd în vedere cele expuse, instanța de apel a considerat întemeiat de a aplica în privința inculpaților o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 20 ani fiecăruia, însă avînd în vedere faptul că inculpații s-au aflat sub strajă un timp îndelungat, precum și pentru corectare și reeducare, urmează aplica pedeapsa cu închisoare, pedeapsă pe care o consideră întemeiată, legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, precum și ca recompensă pentru încălcările admise față de ei a reduce cu un an de închisoare fiecăruia pedeapsa stabilită.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Pavel Zamfir în numele succesorului părții vătămate Cerneț Irina, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești în latura civilă și penală, cu emiterea unei hotărîri prin care să fie admisă acțiunea civilă inițială, cererile de concretizare și majorare a cuantumului despăgubirilor, precum și menținerea pedepsei stabilite inculpaților prin sentința primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- consideră că sentința este nefondată în latura civilă, iar decizia instanței de apel neîntemeiată în latura penală și civilă, motiv pentru care urmează a fi casate;

- consideră că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor în vocale în apel referitor la latura civilă, și anume, asupra micșorării nejustificate a cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor Cerneț (Sandler) Elizaveta (fiica victimei Sandler Al-dru), de la 3000 lei lunar solicitate la 2000 lei, care locuiește în localitate urbană și este educată și întreținută de mama sa de una singură;

- nu s-a expus asupra micșorării nejustificate a prejudiciului moral, mărime căruia a fost calculată reieșind din consecințele crimei (a fost curmată viața soțului (tatălui) și soacrei (bunicii) și suferințele morale ale reclamantei și copilului minor;

- a ignorat motivul invocat în apel în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică, limitîndu-se numai la suma de 7700 lei. Între timp, toate sumele achitate de succesorul victimelor pentru asistența juridică pentru toată perioada de instrumentare a cauzei la faza urmăririi penale și examinarea cauzei în instanță de fond și cea de apel (inclusiv și în faza de reexaminare) au fost justificate, fiind prezentate și anexate la materialele cauzei bonurile de plată respective. Astfel, la acest capitol instanța de apel s-a limitat numai la constatarea faptului, că suma de 7700 de lei incasată de la inculpați este una adecvată, fapt care nu poate fi tolerat. Consider, că instanța de apel urma să dispună încasarea tuturor cheltuielilor pentru asistența juridică (suportate la faza urmăririi penale, judecarea cauzei în instanța de fond, în cea de apel și, pentru participarea la rejudecarea cauzei în instanța de fond), conform bonurilor de plată, care se estimează la suma de 39 500 lei;

- nu și-a motivat poziția vis-a-vis de solicitarea apelantului privind examinarea acțiunii civile în cadrul procesului penal. Or, poziția instanțelor referitoare la oportunitatea adresării în ordine civilă cu o acțiune suplimentară, prin care să fie încasat prejudiciul material (cheltuielile suportate pentru înmormîntarea victimilor, etc.), nu a fost justificată și este una inacceptabilă. Astfel, toate cheltuielile suportate în legătură cu funerariile victimilor au fost justificate prin acte (chitanțe, bonuri de

plată, etc.) și anexate la materialele cauzei. Prin urmare, nu era necesar de a mai prezenta ceva suplimentar, urmînd ca instanțele să examineze aceste înscrisuri și să dispună anexarea lor;

- faptul examinării superficiale a cauzei în instanța de apel se probează și prin gnorarea cererii avovatului succesorului părților vătămate de a anexa la materialele cauzei (și, respectiv, de a rectifica textul deciziei) copia autenticată a Certificatului de naștere a copilului minor Cerneț Elizaveta, care anterior purta numele de familie a tatălui ei decedat –Sandler;

- în latura penală, decizia instanței de apel este absolut nejustificată. Deși, instanța de apel face referință la prevederile art. 61, 75, 78 Cod penal, totodată, nu și-a motivat soluția dată în partea aplicării pedepsei și, cu atît mai mult, a reducerii acestei pedepse de la detenție pe viață pînă la 20 ani închisoare. În această parte, instanța de apel nu a individualizat personalitățile inculpaților, careva circumstanțe atenuante, alte circumstanțe care ar servi motiv de aplicare anume a pedepsei cu închisoarea pe termen de 20 de ani. Per a contrario, faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpați, lipsa căinței sincere în cele comise, recuperarea prejudiciului, comportamentul inculpaților în procesul examinării cauzei, inclusiv ignorarea ședințelor de judecată, denotă că pedeapsa aplicată prin sentință este una oportună și adecvată circumstanțelor cauzei și personalității condamnaților;

- la fel, instanța de apel nejustificat a aplicat prevederile și art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, recunoscînd depășirea termenului rezonabil de examinare și stabilind, în calitate de "recompensă" micșorarea termenului pedepsei cu un an, fără a ține cont de faptul, că acest termen a fost încălcat din vina condamnaților, care refuzau a fi excortați la ședințe sau lipsa avocaților, dar nu din alte motive obiective.

5.2. *Procurorul*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări, deoarece apelurile inculpaților și ale apărătorilor lor au fost greșit admise.

În cererea de recurs procurorul a invocat următoarele argumente:

- acuzarea este de acord cu constatarea faptelor infracționale ale inculpaților efectuate atît de instanța de fond, cît și cea de apel, cît și cu calificarea juridică a faptei acestora, însă, nu este de acord cu soluția instanței de apel privind individualizarea pedepsei penale, inclusiv, nici cu aplicarea în speță a prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală;

- la stabilirea pedesei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în rezultatul acțiunilor inculpaților a fost curmată viața a două persoane, una dintre care avea un copil minor de numai 2 ani, care a rămas fără de tată, în consecință fiind adus un stres enorm rudelor victimelor și întregii societăți, și nici de scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, care constă în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea de noi infracțiuni;

- motivele invocate de instanța de apel la stabilirea pedepselor sunt considerate insuficiente și nu s-a ținut cont de toate criteriile de individualizare. Pe cînd, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și de criteriile de individualizare a pedepsei și a stabilit pedepse echitabile, motivîndu-și pe deplin soluția;

- mai mult, instanța de apel nu a motivat aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, limitându-se la o simplă frază, precum că *în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, cu certitudine și fără echivoc s-a stabilit o durată excesivă de examinare a cauzei penale date, astfel, fiind încălcat termenul rezonabil de examinare, iar în decizia instanței de apel nu se face referire la motivele care ar fi generat presupusa tergiversare a examinării cauzei date.*

5.3. *Inculpatul Pascari Andrei*, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunile ultimului să fie reîncadrate juridic în baza art. 323 Cod penal, din motiv că fapta incriminată prin rechizitoriu nu a fost săvârșită de către el, invocând argumente similare celor invocate în cererea de apel.

5.4. *Avocatul Curmeli Vadim în numele inculpatului Pangalos Stanislav*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, din motiv că S. Pangalos nu a comis infracțiunea imputată, invocând următoarele argumente:

- consideră hotărârile instanțelor judecătorești ilegale și pasibile de a fi casate deoarece învinuirea lui S. Pangalos este bazată doar pe presupunerile expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriul său și care nu sunt confirmate prin nimic, ce contravine cerințelor alin. (2) art. 389 Cod de procedură penală;

- concluziile instanței de apel expuse în decizia din 21.09.2015 sunt neîntemeiate și sunt în contradicție cu materialele cauzei;

- nu a fost prezentată nici o probă concretă care ar demonstra cu certitudine că anume S. Pangalos l-a telefonat pe A. Sandler și s-au înțeles despre ora și locul unde să se întâlnească. Nu a fost demonstrat nici faptul că anume S. Pangalos i-a aplicat părții vătămate A. Sandler loviturile cu cuțitul, apoi a ascuns urmele crimei;

- neîntemeiate sunt și concluziile instanței referitor la faptul că S. Pangalos a venit la A. Sandler ca să procure un fotoaparat fără a avea la el bani, or, potrivit materialelor din dosar este indicat că el avea 600 euro la el, iar faptul că a fost în imposibilitate de a achita la spital pentru asistența medicală acordată este din motiv că la moment nu avea la el valută națională;

- faptul că la locul crimei a fost depistat sângele lui S. Pangalos nu demonstrează faptul că el a participat la comiterea crimei, deoarece sângele ultimului depistat pe draperii este din cauza că și-a fracturat mâna dreaptă în timp ce se afla în apartamentul lui A. Sandler;

- la fel, neîntemeiate sunt și concluziile instanței de apel cu privire la faptul că *fracturile de la mâna dreaptă depistate la S. Pangalos demonstrează că a participat la săvârșirea infracțiunii incriminate prin aplicarea de lovituri părții vătămate*, or, potrivit raportului de expertiză medicală din 30.03.2015 din contra demonstrează că în urma fracturii S. Pangalos nu putea nici să țină cuțitul în mână, dar nu să mai aplice și careva lovituri;

- în vedere stabilirii adevărului și a persoanei vinovate în comiterea infracțiunii, apărarea a înaintat în instanța de fond un demers privind efectuarea expertizei medico-legale în comisie în comparație cu concluziile experților asupra leziunilor corporale existente la A. Sandler, C. Sandler și S. Pangalos, pentru elucidarea

aspectelor importante ale tuturor leziunilor corporale, care anterior nu au fost soluționate, la care, instanța de fond i-a respins demersul neîntemeiat. Ulterior, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a înaintat un demers prin care la materialele dosarului să fie anexat raportul de expertiză medico-legală efectuat suplimentar la cererea și din contul apărării, care la fel, a fost respins.

În rest au fost invocate argumente similare celor invocate în cererea de apel.

5.5. *Inculpatul Pangalos Stanislav*, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, din motiv că vina lui în celor incriminate de către partea acuzării nu este demonstrată, iar învinuirea este bazată doar pe presupuneri ceea ce contravine prevederilor art. 14 CEDO, invocând argumente similare celor din cererea de apel.

5.6. *Avocatul Odobescu Stela în numele inculpatului Pascari Andrei*, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie redus termenul din pedeapsa stabilită conform prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, drept recompensă pentru încălcările admise față de inculpat pe întreaga perioadă de examinare a cauzei penale.

În susținerea recursului declarat a invocat următoarele argumente:

- pe întreaga perioadă a examinării cauzei, acuzarea nu a adus careva probe veridice în confirmarea vinovăției lui Pascari Andrei, în comiterea infracțiunii imputate, mai mult, toate probele sunt bazate doar pe presupuneri și falsificate, iar probele luate ca bază de către instanțe nu demonstrează direct vinovăția lui . Nici una din probele prezentate de acuzare nu denotă faptul prezenței lui Pascari Andrei în acel moment în apartamentul unde a fost comisă infracțiunea. Pascari Andrei în declarațiile sale, atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată a insistat asupra faptului că în momentul savîrșirii omorului, la 22.10, el se afla la 100 metri, în automobilul pe care l-a închiriat anterior deoarece anterior a inițiat o afacere și avea nevoie de automobil pentru a se deplasa. În acel timp de la 22.00 pînă la 22.10 a discutat la telefon cu două persoane. Deci, este imposibil o persoană să discute la telefon și în același timp să săvîșească omorul. Instanța a respins ca nefondată această afirmație cu toate că proba contrară nu a fost dovedită, întrucît descifrările convorbirilor telefonice examinate în cadrul ședinței de judecată, nu poate fi admis ca probă legală, deoarece informația nu a fost solicitată de la operatorul de telefonie mobilă și nu este confirmat, fapt care a fost dovedit de către avocatul lui Pascari Andrei în ședința de judecată, care a demonstrat în fața instanței de fond, că proba este un disc simplu în care poate fi schimbată informația oricînd, instanța de apel nu a dat importanță acestui fapt;

- plaga contuză a degetului 3 a mîinii drepte la Pascari A., nici într-un fel nu denotă participarea lui la săvîrșirea omorului, acest lucru este demonstrat de raportul de expertiză medico-legală nr. 4244 (f.d. 92), concluzia expertului Ciorba C.-*excoriații la nivelul mîinii propriu-zise drepte și gamba dreaptă au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice tangențiale a unor obiecte dur contodente și corespund timpului și circumstanțelor indicate de bănuît*. Certificatul eliberat de AUTO Centru ELITA 5 nr.21 din 01.02.2013, prezentat de către avocatul lui Pangalos S. și admis ca

probă de către instanța de apel, din care rezultă că filtrul de benzină și pompa la automobilul de model Mitsubishi Eclips, anul fabricării 2000, se află în interiorul rezervorului de benzină (fd. 43-45 vol. IV), nu constituie o probă concludentă, deoarece Pascari Andrei nu a declarat că repara pompa, a declarat că strîngea clama (хомыт) metalică pe un cablu;

- S. Pangalos a suportat plagă la mîna dreaptă, ceia ce arată că anume el a fost acel care a întreprins acțiunea de atac asupra victimei, care a încercat să se apere, iar faptul că el a fost rănit fără nici un motiv stînd pe pat și examinînd calculatorul și că el nu putea să țină cuțitul, deoarece i-a fost cauzată leziune gravă, este nejustificat, intrucît conform depozițiilor medicului – microchirurg, Ciobanu Mihail, care l-a operat în acea seară pe Pangalos S., martorul a declarat că la el a fost lezat doar nervul unui deget. În astfel de trauma degetele lui S. Pangalos funcționau, se pierde sensibilitatea, iar toate funcțiile mîinii se păstrează;

- raportul de expertiză AND confirmă că peste tot în odaia, unde a fost săvîrșit omorul, erau prezente urme de sînge ale lui Pangalos S. și nu este indicat despre urme ale lui Pascari A. Concluzia în raportul de expertiză AND e că există un amestec de sînge a lui Pangalos S. și a victimei Sandler A.;

- Pascari Andrei îl cunoștea pe Sandler Alexandru de 3 ani, anterior, a mai procurat de la acesta un calculator, chiar i-a trimis și cumpărători din rîndul prietenilor și a cunoscuților săi, deoarece A. Sandler realiza tehnică la prețuri mai reduse. Soția victimei, Cerneț Irina, fiind audiată, a confirmat faptul că soțul ei îl cunoștea pe A. Pascari și că anterior a mai cumpărat de la el tehnică, și că în acea seară trebuia să se întâlnească cu cineva din cunoscuți, care anterior a mai fost la ei;

- instanța greșit a apreciat proba cu cuțitul și a indicat că, pornindu-se la A. Sandler, A. Pascari a luat cu sine cuțitul de vînătoare care se afla în mașina închiriată de la Melnic, care fiind audiat în calitate de martor a declarat că atunci cînd a dat automobilul în chirie, acolo au rămas multe lucruri care îi aparțineau, inclusiv: mănuși din piele, discuri audio, un cuțit care-i aparținea și era ascuns sub bancheta din spate, iar atunci cînd i s-a returnat mașina de la organul de poliție i s-a spus că cuțitul nu este în mașină deoarece pe el au fost găsite amprente de ale lui Melnic și Pascari. Nu se vede logica în depozițiile lui Melnic, sau există o altă formulare a ideii, deoarece atunci cînd transmiți un obiect în folosință e normal să știi exact ce rămîne acolo și să eliberezi de lucruri personale cum ar fi documente, chei, cuțit care l-a primit cadou ca să nu aibă probleme la vamă. Este că martorul Melnic a confirmat ceia ce i s-a cerut, deoarece la sigur să-și întoarcă automobilul înapoi. Mai mult, cuțitul cu care a fost săvîrșit omorul nu a fost găsit;

- concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșire a infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Vinovăția trebuie să se întemeieze pe probele admisibile, concludente și pertinente. Probele care stau la baza unei sentințe de condamnare trebuie examinate în cadrul procesului judiciar. Părțile trebuie să aibă accesul la toate piesele dosarului. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuitului,

învinuitului, inculpatului. Înlăturarea dubiilor trebuie realizată doar prin mecanismele prevăzute de legea procesual-penală;

- chiar dacă instanța de apel a stabilit că Pascari Andrei se face vinovat de săvârșirea infracțiunii, și a constatat că este necesar de a i se aplica pedeapsa sub formă de închisare pe un termen de 20 ani, însă avînd în vedere faptul că inculpatul s-a aflat sub strajă un timp îndelungat, precum și pentru corectare și reeducare, urmează a fi aplicată pedeapsa cu închisoare, pedeapsă pe care o consideră întemeiată, legală și echitabilă, în raport cu circumstanțele cauzei, precum și în calitate de recompensă pentru încălcările admise față de inculpat, a redus cu un an de închisoare pedeapsa stabilită.

Consideră că reducerea din acest termen a unui singur an este insuficientă și inechitabilă la termenul de cinci ani în care s-a examinat această cauză și la suferințele inculpatului care pe parcursul întregii perioade, a încercat să-și demonstreze nevinovăția și să se facă auzit, apelînd printr-un șir de cereri și plîngerii pe numele atît a organelor de drept, cît și a Parlamentului, Guvernului ș.a.

6. Judecînd recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate de către inculpați și avocații acestora urmează a fi respinse, iar recursurile declarate de către procuror și avocatul succesoriului părții vătămate, urmează a fi admise, din următoarele considerente.

6.1 Referitor la recursurile declarate de către avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav și de către inculpat

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecînd recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Rezultînd din conținutul recursurilor ordinare declarate de către avocatul V. Curmeli în numele inculpatului și ultimul, se invocă ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurenților nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, deoarece argumentele acestora vizează aprecierea, de către instanțele de fond și apel, a probelor puse la baza condamnării inculpatului, critici pe care instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din următoarele considerente.

În privința criticilor recurenților, precum că „sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe apreciere eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atît ambele instanțe au examinat cauza unilateral argumentele privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu au fost reținute nici de instanța de fond și nici de instanța de apel, și verificînd probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în prima instanță, instanța de apel

nu le-a dat o apreciere cuvenită”, Colegiul penal menționează că nu pot fi acceptate, deoarece recurenții critică aprecierea probelor de către instanțele de fond, ceea ce nu constituie un temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

Ce ține de argumentele recurenților, precum că sîngele lui S. Pangalos, depistat la locul crimei, nu demonstrează faptul că el a participat la comiterea crimei, deoarece sîngele ultimului depistat pe draperii este din cauza că și-a fracturat mîna dreaptă în timp ce se afla în apartamentul lui A. Sandler, instanța de recurs le apreciază critic, deoarece la fel vizează chestiunea aprecierii probelor de către instanțele de fond și apel, asupra cărora acestea s-au expus, fiind inadmisibilă o nouă apreciere a chestiunilor de fapt în instanța de recurs, după cum s-a menționat anterior.

Totodată, temeiul pentru recurs invocat de avocat, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii, este unul neîntemeiat în opinia instanței de recurs, deoarece este invocat în mod subsidiar criticii aprecierii probelor, pe care Colegiul penal, după cum s-a menționat, o consideră inadmisibilă *de jure*.

Astfel, în opinia instanțelor de fond, la care se realizează și instanța de recurs, faptul participării inculpatului S. Pangalos la comiterea omorului asupra a două persoane din interes material cu o deosebită cruzime a fost dovedit prin cumulul de probe acumulate la dosar, examinate minuțios în conformitate cu prevederile art. 95, 101 Cod de procedură penală și expuse în pct. 4.1 al prezentei decizii, astfel, fiind stabilită corect situația de fapt și dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului S. Pangalos încadrarea juridică corectă, conform art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal.

Referitor la criticile invocate de avocatul inculpatului V. Curmeli *cu privire la refuzarea de către instanța de apel de a anexa la materialele dosarului raportul de expertiză medico-legală efectuat din proprie inițiativă*, Colegiul penal constată că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 30.03.2015 instanța de apel, audiind părțile și ținînd cont de opinia acestora, întemeiat a respins demersul înaintat de avocatul inculpatului, deoarece pe parcursul judecării, părțile au avut ocazia de a oferi întrebări expertului din motiv că au fost efectuate mai multe expertize pe această cauză.

În ceea ce privește existența în cauză a temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat în recurs de către avocat, Colegiul penal consideră că acesta la fel nu și-a găsit confirmare or, reieșind din cele expuse anterior, în baza probelor apreciate de către instanțele de fond și apel, a căror reapreciere este inadmisibilă în recurs, instanțele au conchis asupra vinovăției

inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal. Această concluzie, pornind de la plenitudinea concluziilor instanțelor judecătorești, expuse în hotărârile atacate, Colegiul penal o consideră întemeiată și o susține pe deplin.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la fel invocat de către avocat în recursul declarat, Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal invocat, nefiind desfășurat, deoarece nu a indicat care anume situație, prevăzută la prevederea legală a temeiului menționat, este incidentă în cauză.

Astfel, recurentul nu a specificat următoarele erori de drept: 1) asupra căror motive, invocate în apel, instanța de apel nu s-a pronunțat; 2) faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; 3) dacă motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar; 4) care este eroarea gravă de fapt, admisă de către instanța de apel, care a afectat soluția instanței.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că temeiul pentru recurs a fost indicat pur declarativ și este neîntemeiat, deoarece recurentul nu a specificat concret în ce constau erorile prevăzute de respectivul temei pentru recurs.

În sensul celor expuse, Colegiul penal conchide asupra faptului că temeiurile pentru recurs, invocate de către recurenți, nu și-au găsit confirmare, iar criticile ce privesc aprecierea probelor și chestiunea privind respingerea anexării la materialele cauzei a raportului de expertiză medico-legală, sunt neîntemeiate. Astfel, Colegiul penal consideră că recursurile declarate de către avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav și de către inculpat sunt inadmisibile.

6.2 Referitor la recursurile declarate de către avocatul Odobescu Stela în numele inculpatului Pascari Andrei și de către inculpat

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Rezultând din conținutul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal reține că careva temeiuri pentru recurs, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, nu au fost invocate. Totodată, Colegiul penal constată că criticile recurenților, în parte, vizează încadrarea juridică a faptei săvârșite de inculpat, astfel identificându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală. Sub acest aspect, în mod similar aprecierii recursurilor declarate de către avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav și de către inculpat, Colegiul penal consideră că temeiul dat nu și-a găsit confirmare, deoarece în baza probelor apreciate de către instanțele de fond și apel, a căror reapreciere este inadmisibilă în recurs, instanțele au conchis asupra vinovăției inculpatului în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal. Această concluzie, pornind de la plenitudinea concluziilor instanțelor judecătorești, expuse în hotărârile atacate, Colegiul penal o consideră întemeiată și o susține pe deplin.

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a respinge critica recurenților cu privire la aprecierea probelor de către instanțele judecătorești, deoarece o astfel de critică este inadmisibilă în cadrul judecării cauzei în ordine de recurs ordinar, or instanța de recurs se pronunță, în mod exclusiv, asupra chestiunilor de drept.

Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie, just respingându-le ca neîntemeiate, inclusiv și asupra celor identic repetate în recurs. Colegiul penal consideră că starea de fapt și de drept stabilită de instanțele de fond concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate în cauză

Cu referire la critica ce vizează reducerea cu un an, de către instanța de apel, a pedepsei stabilite inculpatului Pascari Andrei, Colegiul penal o consideră neîntemeiată, deoarece instanța de apel și-a motivat concluziile în partea dată.

În urma celor constatate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor declarate, or motivele invocate în conținutul acestora, după cum s-a stabilit, sunt neîntemeiate, iar temeiul pentru recurs, existența căruia a fost în mod indirect invocată de către recurenți, nu și-a găsit confirmare, iar hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în sentința primei instanțe, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele inculpatului că dînsul nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Referitor la alegațiile formulate de inculpatul A. Pascari în cererea de recurs precum că, nici procurorul, nici judecătorul de instrucție, nu au reacționat la plîngerea sa adresată ultimului, privind faptul maltratării sale fizice și psihice, de către colaboratorii organului de urmărire penală, în scopul obținerii prin orice metodă depozițiile de recunoaștere a vinei, Colegiul penal le respinge ca nefondate, deoarece la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, inculpatul nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală, astfel, acestea prezumându-se ca sunt legale.

6.3 Referitor la recursurile declarate de către procuror și avocatul Pavel Zamfir în numele succesorului părții vătămate Cerneț Irina

Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurenții invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când: pct. 6) *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluției ori motivarea hotărîrii contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizînd conținutul recursurilor declarate, Colegiul constată că recurenții consideră decizia instanței de apel neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, invocînd aprecierea eronată de către aceasta a principiilor legale și a criteriilor de individualizare a pedepsei, prin aplicarea unei pedepse prea blînde, neechitabile în coraport cu fapta comisă și consecințele survenite. Astfel, în privința încadrării juridice a acțiunilor inculpatei în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Invocînd doctrina penală, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărîrii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

Pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru reabilitarea echității sociale, capabilă de a contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atît de către condamnat, cît și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă generează dispreș față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanțele trebuie să

asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, în special în ipoteza pluralității de făptuitori, precum grupul criminal organizat și organizația criminală.

În acest sens, Colegiul menționează că sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață.

Conform prevederilor art. 16 alin. (6) Cod penal, infracțiunea menționată se califică ca fiind excepțional de gravă.

Colegiul penal relevă că, din conținutul părții descriptive a sentinței se observă că instanța de fond a soluționat chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material.

Pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în limitele prevăzute de lege, luându-se în considerare gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, a fost curmată viața a două persoane, una dintre care avea la întreținere un copil minor, faptul că inculpații nu și-au recunoscut vina, ambii încercând să se acuze reciproc, ceea ce just a permis instanței să aplice o pedeapsă sub formă de închisoare în mărimea maximă prevăzută de lege, care va avea influență eficientă asupra corectării și reeducării inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către alte persoane. Dat fiind faptul că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, urmează a fi corectate de către instanța de recurs, prin adoptarea soluției prevăzute de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, cu casarea deciziei instanței de apel, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe prin care Pascari Andrei și Pangalos Stanislav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, fiindu-le aplicată pedeapsa cu detențiune pe viață.

Referitor la aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține în acest sens că, una din condițiile obligatorii pentru aplicarea normei menționate este „să se stabilească din vina cui au fost comise aceste încălcări”, însă, instanța de apel nu și-a motivat în acest sens decizia adoptată, argumentând doar prin faptul că „În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel cu certitudine și fără echivoc s-a stabilit o durată excesivă de examinare a cauzei penale date, astfel fiind încălcat termenul rezonabil de examinare.

Colegiul consideră că, la stabilirea pedepsei inculpaților A. Pascari și S. Pangalos, luând în considerație totalitatea de circumstanțe ale cauzei, instanța urma să aplice prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, fapt ce urmează a fi corectat, prin casarea sentinței numai în partea ce ține de stabilirea pedepsei”.

În ceea ce privește dezacordul, succesoriului părții vătămate Cerneț Irina, referitor la stabilirea cuantumului prejudiciului moral și material stabilit de prima instanța și menținut prin decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că, prima

instanță la adoptarea sentinței în latura civilă s-a condus de prevederile art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că *„odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge”* motivîndu-și soluția în acest sens și n-a comis careva erori de drept în această parte.

Referitor la stabilirea cuantumului prejudiciului material, sub formă de pensie pentru întreținerea fiicei minore Sandler Elizaveta, în mărime de 2000 lei, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a statuat că, conform informației din baza de date a BNS, minimul de întreținere a unei persoane de vîrsta de pîna la 16 ani în mediul rural constituie circa 1700 lei, iar copilul minor a rămas la întreținerea mamei sale.

La fel, prima instanță întemeiat a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate succesoriului, manifestate prin pierderea soțului, soacrei, corect ajungînd la concluzia dispunerii încasării a sumei de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, fiind suficientă pentru acoperirea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate.

De asemenea, justificat prima instanță a dispus și încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de cheltuieli pentru achitarea asistenței juridice în mărime de 7 700 lei și a cheltuielilor pentru efectuarea analizei ADN în mărime de 10 600 lei.

În partea încasării prejudiciului material, Colegiul consideră că prima instanță legal a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă, deoarece conform art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală în cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, concluzie corect adoptată de prima instanță.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de către avocatul Curmeli Vladimir în numele inculpatului Pangalos Stanislav și de către inculpatul Pangalos Stanislav, avocatul Odobescu Stela în numele inculpatului Pascari Andrei și de către inculpatul Pascari Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, în cauză penală privindu-i pe Pascari Andrei Ion și Pangalos Stanislav Vladimir.

Admite recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli și de către avocatul Pavel Zamfir în numele succesoriului părții vătămate Cerneț Irina în latura penală, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, cu menținerea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 decembrie 2014, prin care

aceștia au fost condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), g) Cod penal, la pedeapsa cu detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest se mențin dispozițiile deciziei instanței de apel.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la data de **19 iulie 2016**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Alerguș Constantin